

Concert de Halloween

DIMECRES, 01.11.2017 – 17.00 h
Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts
Orgue al Palau

Juan de la Rubia, orgue

Banda sonora i improvisacions sobre la pel·lícula projectada en directe *Metropolis* (1927) de Fritz Lang (1890-1976)

Després de l'èxit dels anys anteriors al mateix escenari amb *Nosferatu* i *Faust* – ambdues de F.W. Murnau, l'organista de la Sagrada Família de Barcelona torna al Palau de la Música Catalana per enfrontar-se per tercer any consecutiu al difícil repte de posar música a una pel·lícula de cinema mut. Juan de la Rubia presenta en aquest espectacle una improvisació sobre la pel·lícula *Metropolis* de Fritz Lang. La música d'aquest espectacle, que no ha estat escrita, es crea en directe absolut segons la inspiració del moment, i aquí Juan de la Rubia mostra una de les seves vessants més conegudes i interessants: la improvisació. Aquest art, molt comú entre els organistes, permet oferir a l'espectador un acompanyament que s'improvisa a mesura que avança el film, i que a la vegada és ple de referències musicals a diferents melodies i estils que de ben segur el públic podrà reconèixer i que, com totes les improvisacions, no es tornarà a repetir igual.

Durada aproximada del concert: 1h 45 min. sense pausa

Metropolis de Fritz Lang (1927)

L'adveniment del futurisme com a avantguarda artística entronitza la industrialització i la construcció de grans ciutats com a imatge plàstica. Quan Fritz Lang crea *Metropolis* el 1927, l'empremta del futurisme és evident, però també ho és la de l'expressionisme, sobretot en la presentació de la ciutat. L'expressionisme també es manifesta en alguns elements temàtics, com per exemple el concepte d'alteritat, que en aquest film es tradueix en el personatge de Marie i l'androide, o també el de l'alienació de l'home, l'obrer: un ésser anònim en el marasme de la ciutat que despersonifica l'essència de l'individu. La història és senzilla, *Metropolis* és una megalòpolis dividida en dos estrats, la ciutat alta, on viuen les famílies dirigents que tenen el control del poder econòmic i viuen en la perversió, el luxe i l'oci, i la ciutat baixa, on els treballadors alienats viuen com robots responsables del manteniment de la ciutat. La història d'amor sorgida entre Marie, una dona virtuosa de la ciutat baixa que promou l'entesa de classes, i Freder, fill del dirigent de *Metropolis*, que intenta convèncer el seu pare de les injustícies que ha vist a la ciutat baixa, és el nucli central de l'acció i crea el conflicte que fa entrar en joc la figura del robot suplantador de Marie. La pel·lícula, en blanc i negre i muda, té una banda sonora original de gran bellesa, de Gottfried Huppertz,

«Un aire que ve de lluny
Ara amb la pluja m'arriba.
No sé quina Alemanya,
Dels boscos de Baviera,
D'aquests arpegis de Brahms... [...]»

Narcís Comadira,
Cap al nord

el mateix compositor que també va posar música a *Els nibelungs*, pel·lícula igualment de Lang que narra la història de l'anell del nibelung que Richard Wagner havia portat a l'òpera. Curiosament, tant la pel·lícula de Lang, *Metropolis*, com la música escrita per Huppertz recorden, sobretot en la presentació de la ciutat alta i la baixa, la divisió entre el món dels déus (Walhalla) i el món dels nibelungs (Nibelheim) descrits per Wagner. En una mirada endavant, *Metropolis* esdevé també un referent per a pel·lícules de culte, com per exemple *Blade Runner* (1982) de Ridley Scott, que aquests dies viu l'estrena de la seva seqüela, *Blade Runner 2049*. El film d'Scott, amb una banda sonora icònica de Vangelis, tracta també de l'alienació de l'individu i la robotització i el maquinisme de la ciutat, tot basant-se en la novel·la *¿Somien els andròides amb ovelles elèctriques?* (1968) de Philip K. Dick, tot un referent de la ciència-ficció. Parin bé l'orella, potser Huppertz, Wagner i Vangelis ressonaran avui al Palau de la Música de la mà de Juan de la Rubia.

Mercedes Conde Pons, directora de la «Revista Musical Catalana»

Juan de la Rubia , orgue

Natural de la Vall d'Uixó (Castelló), ha actuat als principals escenaris d'Europa, així com a l'Amèrica Llatina i Àsia, amb una acollida excel·lent del públic i la crítica. Els darrers anys la seva activitat concertística ha estat incessant, tot actuant en més de vint països.

El 2016 va publicar un nou disc, titulat *Bach*, amb obres del compositor alemany. Enregistrament que va obtenir la qualificació Melómano de Oro, per “un treball que és tota una revelació” (Aleix Palau, «Melómano», juliol del 2016). El diari «ABC» el considera “un dels discos més bells i sorprenents de l'any” (Stefano Russomano, setembre del 2016). Per a la «Revista Musical Catalana» és “un disc rodó, redundantment necessari per a tot aquell qui es consideri amant de la música” (Jacobo Zabalo, octubre del 2016). El disc es pot trobar al web de l'intèrpret.

Ha estat solista, continuista i/o director de diferents formacions instrumentals i vocals de música antiga d'arreu del món. Actualment és professor a l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya) i organista de la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

Després de començar els seus estudis musicals amb el seu pare i Ricardo Pitarch, es formà com a organista i pianista a València, Barcelona, Berlín i Tolosa de Llenguadoc, i hi obtingué fins a cinc premis extraordinaris en diferents especialitats. Entre els seus mestres hi ha O. Candendo, W. Seifen, M. Bouvard, M. Torrent –que va suposar un gran suport durant la seva formació–, O. Latry i T. Koopman.

El seu repertori inclou obres des de la música antiga fins a l'actualitat. El màxim reconeixement li ha arribat en quatre àmbits: la música per a teclat del Renaixement i el Barroc espanyols, les grans obres del Romanticisme (incloent-hi transcripcions d'obres de Wagner i Brahms), les seves improvisacions i les seves interpretacions de Bach (que ha ofert en indrets estretament lligats al compositor, com Arnstadt i Naumburg).

Obert a altres disciplines artístiques, De la Rubia ha col·laborat amb personalitats de les arts escèniques com Lluís Pasqual i Nacho Duato.

És un dels intèrprets més guardonats de la seva generació. El 2012 va ser nomenat membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

PROPER CONCERT

Thomas Ospital

DIUMENGE, 28.01.2018 — 18.00 h
Sala de Concerts

F. Mendelssohn: *Preludi i fuga en Do menor, op. 37/1*

R. Schumann: *Quatre esbossos per a pedalier, op. 58*

F. Liszt: *Orphéus, S. 98* (trans. L. Robilliard)

F. Liszt: *Fantasia i fuga sobre el coral “Ad nos ad salutarem undam”, S. 259*

Preu: 12 euros

